

ĎAKUJEM (1. časť)

Ahoj, kamaráti!

- Počúvaj, Dobromilka, toto je zaujímavé.
- Som opäť samé ucho, Svetlúšik.
- Čítam v evanjeliu, ako Ježiš uzdravil chorých na malomocenstvo. Ale iba jeden z desiatich sa vrátil a poďakoval sa mu. Čo si myslíš, ostatní boli takí nevďační, alebo čo sa vlastne stalo?
- A čo by si robil ty, Svetlúšik?
- Určite by som sa radoval, že ma už nič nebolí. Asi by som sa rozbehol od šťastia za svojou rodinou. Ale hádam by som nezabudol, že to všetko mám vďaka Ježišovi.
- Poďakovanie patrí k slušnosti, no vďačné srdce dostáva ešte oveľa viac. Dočítal si sa, Svetlúšik, ako to bolo s vďačným malomocným ďalej?

Zázraky a dary

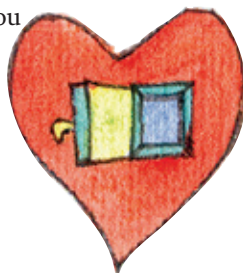
Ježiš poslal malomocných, ktorí museli pre chorobu žiť mimo dediny, za kňazmi. Len kňazi mali právo ich prehliadnuť a vyhlásiť za zdravých, aby sa mohli vrátiť medzi ostatných v dedine. Po ceste malomocní zistili, že vyzdraveli, no len jeden z nich sa vrátil s vďačnosťou k Ježišovi. Pochopil, že tento zázrak mohol urobiť iba Boží Syn.

Vďačnosť je srdcom modlitby. Malomocný pokľakol pred Ježišom, lebo chcel velebiť Boha – chcel sa modliť.

Svoj život, zdravie vnímal ako dar od Boha.

Ježiš napokon s láskou ocenil jeho vieru, ktorá bola u cudzincov nevhedná.

Jeho vďačnému srdcu dal však omnoho viac ako len uzdravenie rán po chorobe.

Vďačnosť – srdce modlitby

V nasledujúcich týždňoch si v seriáli ĎAKUJEM posvietime Svetlúšikovou baterkou na vďačnosť. Možno zakrátko zistíš, prečo je vďačnosť taká dôležitá a ako nám premieňa srdce.

Hovorí sa, že vďačný je len ten, kto v srdci nespí.

Kto má oči otvorené a vie žasnúť, objavovať.

Vďačný dokáže byť ten, kto nepovažuje Božie dary za samozrejmosť.

Uzdravený malomocný nepovažoval svoje zdravie za samozrejmosť. Žasol, čudoval sa nad zázrakom. Pospájal si v hlave „dva a dva“ a nemohol inak, len sa vrátiť a ďakovať Ježišovi.

Otvoriť oči

Na chvíľu sa zapozerať okolo seba.

Čo okolo seba/v sebe považuješ za samozrejmosť?

Čo okolo teba/v tebe je darom, ktorý si prehliadal?

Za čo okolo seba/v sebe môžeš ďakovať Bohu, lebo je to jeho dar?

(Zapíš si svoje objavy vďačnosti.)

*Prajeme ti oči vnímavé
na Božie dary a srdce plniace sa
vďačnosťou.*

 Dobromila a Svetlúšik

DETOM@KATOLICKENOVINY.SK

■ Pripravila: MARTINA JOKELOVÁ-ŤUCHOVÁ
■ Ilustrácie: LUBA SUCHALOVÁ

Desať malomocných

(porov. Lk 17, 11 – 19)

Na ceste do Jeruzalema vošiel Ježiš do ktorejsej dediny a išlo oproti nemu desať malomocných mužov a hlasne kričali: „Ježišu, učiteľ, zmiluj sa nad nami!“ Keď ich uvidel, povedal: „Choďte, ukážte sa kňazom!“ A ako šli, boli očistení. Len čo jeden z nich spozoroval, že je uzdravený, vrátil sa a veľkým hlasom velebil Boha. Padol na tvár Ježišovi k nohám a ďakoval mu; a bol to Samaritán. Ježiš na to povedal: „Neočistilo sa ich desať? A tí deviaty sú kde? Nenašiel sa nik okrem tohto cudzinca, čo by sa bol vrátil a vzdal Bohu slávu?“ A jemu povedal:

.....
.....
.....
(Tu si dopíš, čo povedal Ježiš malomocnému, ktorý sa vrátil poďakovať. Pozri Lk 17, 19.)